

Formování identity míst je složitý proces, ve kterém hraje důležitou roli řada aspektů. Místa nemají daná hranice, existují především v naší mysli. Skrze naše myšlení a jednání jim dáváme určitý charakter, obsah, utváříme jejich identitu. Místa v realitě odráží nejen myšlení a jednání jednotlivců, ale i celé společnosti. Na formování míst mají vliv mimo jiné i světové organizace. Jednou z velmi vlivných organizací v oblasti formování míst je UNESCO. Svůj program zacílila na oblast spolupráce v kultuře, vzdělávání a vědě mezi národy na celém světě, a také na ochranu míst s výjimečnou kulturní hodnotou. Její program přispívá ke vzniku míst s mírovým charakterem. Dalším důležitým prvkem mé práce jsou specifika míst v městském prostředí. Města jsou součástí živého organismu, neustále se měnícího, propojeného na všech úrovních se životem člověka. Jsou to právě lidé, kteří do městské struktury otiskují svůj jedinečný charakter, duševní a fyzické vlastnosti. Město a člověk tvoří nedílnou součást. V kapitole „Životní prostředí a religiozita“ se zamýšlím nad tím, jak různá náboženství formují náš vztah k prostředí, ve kterém žijeme. Základní rozdělení, vyplývající z duchovní nauky, spočívá v antropocentrickém pojetí (člověk je středem světa) a ekocentrickém pojetí (člověk se z přírody nevyděluje, je její součástí). Toto dvojí odlišné pojetí života má různý dopad na životní prostředí. V případě antropocentrického modelu hrozí nebezpečí necitlivých zásahů do přírodní struktury, které mohou vést až k jejich drancování, nenávratnému poškození. Proto je ve většině antropocentrických náboženských systémů stanovena zásadní podmínka pro vztah mezi přírodou a člověkem, tj. povinnost se o přírodu starat, obnovovat její zdroje. Jedině za této podmínky může vztah mezi přírodou a člověkem fungovat.